PROIECT

Lege
privind controlul plății impozitelor și taxelor pe averea dobândită
(Legea transparenței fiscale)

Art. 1 (1) Sunt supuse controlului, conform prevederilor prezentei legi, veniturile persoanelor fizice fără plata impozitelor sau a taxelor datorate bugetului public național, ca și bunurile mobile sau imobile dobândite de acestea fără plata impozitului sau prin plata unui impozit, stabilit pe baza declarației de impunere, inferior celui legal.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică bunurilor mobile și imobile și veniturilor care, potrivit legii, nu sunt supuse impozitării.

(3) În sensul prezentei legi prin venituri supuse impozitării se înțelege:

a) beneficii comerciale;
b) venituri din salarii;
c) venituri din profesii libere;
d) venituri din cedarea folosinței bunurilor și drepturilor;
e) venituri agricole;
f) dividende și dobânzi;
g) câștiguri de capital;
h) alte venituri.

Art.2 Prin justificarea provenienței bunurilor se înțelege obligația persoanei în cauză de a dovedi concordanța între cheltuielile aferente veniturilor supuse impozitărilor.

Art. 3 (1) Potrivit prezentei legi, sunt supuse controlului persoanele ale căror bunuri și venituri dobândite fără just temei însumează mai mult de 2 miliarde lei.

(2) Valoarea bunurilor a cărei proveniență nu se justifică este supusă unui impozit de 100 %.

Art. 4 (1) Controlul provenienței bunurilor se face:

a) la sesizarea organelor financiare, a parchetelor sau a instanțelor judecătorești, când acestea dețin date, rezultând din activitatea lor, cu privire la disproporția vădită dintre valoarea bunurilor și veniturile supuse impozitării;

b) la cererea persoanei căreia i s-au adus imputări publice privind proveniența bunurilor sale;
c) în baza sesizării oricărei persoane fizice cu condiția să fie scrisă și semnată.

(2) Cererile de cercetare se adresează Oficiului Național Antifraudă.

Art. 5 (1) Verificarea cererilor și sesizărilor formulate potrivit Art. 4 se face de către Oficiul Național Antifraudă, instituție specializată și independentă ce exercită controlul veniturilor fără plata taxelor și impozitelor în condițiile prezentei legi.

(2) Directorul Oficiului Național Antifraudă este numit de Senat, la propunerea președintelui României, pentru o perioadă de 4 ani.

(3) Organizarea și funcționarea Oficiului Național Antifraudă se stabilesc prin lege organică.

Art. 6 (1) ONAF va începe acțiunea de control de îndată ce este sesizată printr-o cerere de cercetare.

(2) Cererea de cercetare va indica, în mod obligatoriu, dovezile pe care se întemeiază și sursele de unde acestea pot fi solicitate ori va fi însoțită de acte doveditoare. Probatoriul minim necesar a însoți sesizările și cererile se stabilește prin legea de organizare și funcționare a ONAF.

Art. 7 (1) În baza cererii de cercetare, ONAF este în drept:
a) să solicite persoanei ce face obiectul cercetării să depună o declarație în care va arăta veniturile realizate legal și modul dobândirii bunurilor prevăzute în cererea de cercetare;
b) să identifice bunurile mobile sau imobile pentru care nu s-a plătit impozitul, conform declarației, sau acesta este inferior celui legal și să asigure evaluarea ori, după caz, reevaluarea bunurilor astfel identificate, printr-o expertiză pentru stabilirea impozitului datorat la data dobândirii; persoana cercetată este în drept să ia la cunoștință conținutul expertizei și să prezinte, o contraexpertiză, înăuntrul termenului stabilit în acest scop;
c) să stabilească veniturile obținute fără plata impozitului sau a taxelor datorate; sunt asimilate acestor venituri și celor rezultate din valorificarea unor bunuri obținute prin evaziune fiscală chiar dacă nu au fost impozitate; cu aprobarea procurorului, băncile sunt obligate să comunice valoarea depunerilor aparținând persoanelor cercetate.

(2) Dovada cu martori pentru corecta cercetare este admisibilă doar în limitele prevăzute de lege pentru dovedirea actelor juridice.

Art. 8 Dacă persoana ce este supusă controlului este căsătorită, controlul se extinde şi asupra veniturilor şi bunurilor dobândite de celălalt soţ. Sunt supuse controlului şi bunurile de valoare ce fac obiectul declarării, realizate prin persoane interpuse sau transmise cu titlu oneros către ascendenţi, descendenţi, fraţi, surori şi afinii de acelaşi grad, precum şi cele transmise ci titlu gratuit către orice persoană.

Art. 9 (1) Actele şi lucrările ONAF nu sunt publice. Persoana în cauză ia cunoştinţă de actele şi lucrările dosarului şi poate fi asistată de avocat;

(2) Directorul ONAF dispune citarea persoanei ce face obiectul cercetării, a soţului sau a soţiei, după caz, pentru a fi ascultaţi. Cei care, în perioada supusă controlului, au dobândit bunuri de la persoana în cauză pot fi audiaţi.

Comisia de cercetare poate cita orice persoană care ar putea da relaţii utile pentru lămurirea situaţiei şi poate solicita autorităţilor publice sau oricărei alte persoane juridice informaţiile necesare soluţionării cauzei;

(3) Cercetările efectuate de alte persoane decât membrii Comisiei de cercetare sunt nule.

Art. 10 (1) ONAF dispune indisponibilizarea veniturilor sau a bunurilor ce fac obiectul cercetării, a măsurilor corespunzătoare pentru asigurarea opozabilităţii acestei indisponibilizări, când în probele administrate rezultă că aceste măsuri sunt necesare.

(2) Vor putea fi indisponibilizate bunurile pe care persoana în cauză le-a înstrăinat, cu titlul gratuit, după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Măsura de indisponibilizare poate fi totală sau parţială şi poate fi luată şi în cazul depozitelor bancare.

(4) Măsurile prevăzute la alin (1) încetează la data rămânerii definitive a ordonanţei de clasare.

Art. 11 (1) Dacă la data dobândirii valoarea bunului este cel puţin egală cu aceea a veniturilor impozitate sau pentru care s-au plătit taxele legale, utilizate în vederea dobândiri, fapta nu constituie contravenţie.

(2) Dacă valoarea bunurilor este mai mare, diferenţa se consideră ca rezultând din evaziune fiscală; în măsura în care persoana cercetată a utilizat un venit pentru justificarea dobândirii unui bun, nu mai poate pe baza aceluiaşi venit să justifice dobândirea unui alt bun.

Art. 12 (1) ONAF hotărăşte, în cel mult 90 de zile de la data sesizării:

a) clasarea cauzei, când constată că proveniența este justificată;
b) trimiterea cauzei instanţei de contencios administrativ a Curţii de Apel competente, dacă constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea

unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter ilicit.

(2) Ordonanța de clasare de comunică părților.

Art. 13 (1) Instanța de contencios administrativ a Curții de Apel judecă cu celeritate sesizarea ONAF şi dispune, după caz, admiterea sau respingerea acesteia.

(2) Persoana cercetată poate, în fața instanței de contencios administrativ sesizată, să atace şi legalitatea sau temeinicia cercetării efectuate.

(3) Hotărârea instanței este supusă recursului.

(4) Hotărârea se comunică numai motivat.

Art. 14 Controlul se poate relua de către ONAF, dacă după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară, cu respectarea întocmai a termenelor.

Art. 15 (1) Dispozitivul hotărârii judecătoreşti, rămasă irevocabilă, prin care se constată proveniența unor bunuri fără just temei, se comunică DGFPCFS, în vederea executării.

(2) Dacă în termen de 30 de zile nu se efectuează vărsămintele în cuantumul stabilit de instanța de judecată, bunurile dobândite ilicit vor fi confiscate, urmând a fi valorificate prin vânzare la licitație, sumele obținute făcându-se venit la bugetul de sta.

(3) Vânzarea bunurilor şi încasarea debitelor, stabilite în condițiile prezentei legi, se efectuează de către organele fiscale, în conformitate cu dispozițiile legale referitoare la executarea silită împotriva persoanelor fizice pentru neachitarea creanțelor băneşti datorate statului.

(4) Cheltuielile făcute pentru depozitarea, conservarea şi valorificarea bunurilor confiscate se scad din sumele obținute din vânzarea acestora.

Art. 16 Orice act între vii, de înstrăinarea a unui bun indisponibilizat este nul de drept cu excepția cazurilor în care bunul face obiectul unei executări silite începute anterior executării.

Art. 17 În cazul în care bunurile confiscate sunt obiecte din metale rare sau pietre prețioase, titluri de valoare, mijloace de plată străine, obiecte de artă, colecții de valoare şi obiecte de muzeu, acestea se depun la Banca Națională a României sau, după caz, la Ministerul Culturii, în vederea valorificării prin licitație.

Art. 18 (1) Procedura de cercetare şi de judecare a provenienței bunurilor, începută asupra unei persoane, continuă şi împotriva moştenitorilor acesteia.

(2) Cercetarea poate fi pornită şi direct împotriva moştenitorilor dar numai în termen de 3 ani de la data deschiderii succesiunii. Moştenitorii răspund numai în limita valorii activului succesoral.

Art. 19 Cererea de cercetare a unei persoane, care a avut sau are calitatea de funcţionar public se completează cu prevederile Legii nr. 115/1996.

Art. 20 Toate actele de procedură în această materie sunt scutite de taxele de timbru, iar în cazul valorificării bunurilor, prin vânzarea la licitaţie, nu se percepe taxa pe valoarea adăugată.

Art.21 Sumele necesare efectuării expertizelor din oficiu se avansează dintr-un fond prevăzut în bugetul ONAF, în cazul clasării cauzei ele suportându-se din bugetul de stat.

Art. 22 Ordonanţa de clasare a ONAF sau, după caz, hotărârea instanţei de judecată irevocabilă prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată va fi publicată în Monitorul Oficial al României.

Art. 23 Dispoziţiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele privind executarea creanţelor bugetare.

Art. 24 Constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă cuprinsă între 50-100 de milioane lei neprezentarea fără motiv a persoanelor citate de ONAF.

Art. 25 (1) Fapta aceluia care, în sesizarea prevăzută de **Art.** 4 lit. c), face afirmaţii cu privire la proveniența nejustificată a bunurilor unei persoane fizice constituie infracţiune şi se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în Codul Penal pentru denunţarea calomnioasă.

(2) Fapta persoanelor prevăzute la Art. 7, alin (1), lit. a) de a face declaraţii care nu corespund adevărului, constituie infracţiunea de fals în declaraţii şi se pedepseşte conform Codului Penal.

Art. 26 Prezenta lege intră în vigoare în termen de 45 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial.